

הביע את התנגדותו. לבסוף הוסכם כי הכתובת ייערכו על ידי טבת, אך לא ישאו כל חתימת את השקפותיו האישיות. הידועות מראש, יבטא טבת מדי יום בטור מיוחד.

★ ★ ★

הידיד בא באזרח פרטי

רם מערכת מעריב גילתה הבנה לבקשת האישיה הציבורית. ככתב במשפט נקבע שאל הון, המשמש כרגיל כתב לעניינים פוליטיים פעוטים. בתוקף תפקיד זה, הוא תלוי בחסדי המשטרה, המחזיקה את כל קורות האינפורמציה הפוליטית. מעריב לא גילה מימיו נטייה לריב עם המשטרה. עורכו, אריה דיסנצ'יק, רביוניסט לשעבר המתמוגג כיום מכל סימן של היכרות אישית שמגלים כלפיו ראשי השלטון, לא היסס להפגין את הודהותו המלאה עם המשטרה בה פעה אישית בבית-המשפט, בה התחבק בלבביות עם המפקח הכללי.

מלבד העיתונות היומית, היה צורך בטיפול מיוחד בשבועונים המפלגתיים, הגלויים והמוסווים, שגויסו גם הם לשורת המגויסים. למטרה מיוחדת זאת, גויס למנגנונו של עמוס בן-גוריון מרדכי טננבאום, פקיד במחלקת האיגודים המקצועיים של הכתרת. הוא נראה מתאים לתפקיד, לאהר שמילא בשעתו במשך זמן מה תפקיד של ממלא מקום דובר הוועד הפועל של ההסתדרות. מדי בוקר, הופיע טננבאום בא לם בית-המשפט, תפס מקום שמור בין העיתונאים, מאחורי גבו של עמוס בן-גוריון, שהוא גם ידידו ועוררו. כאשר נשאל טננבאום מה בדיוק תפקידו בכל הפרשה, השיב בתמימות כי קיבל ממקום עבודתו חופ' שתיסקרנות, כדי לבקר באזרח פרטי בבית המשפט ולשמוע דברים המעניינים אותו. מרוב צניעות, לא הזכיר כי היה זה הוא שדאג לכך כי הידיעה על מינויו כקצין עיתונות של עמוס תתפרסם ביומון למרחב.

★ ★ ★

הפרסטיג'ה של האב

בשעתו, בשמועת העדות המוקדמת של העד אליהו ספקטור, הכריז עורך-הדין כספי, כשהוא מרים את קולו הצחחני לטון גבה בהרבה מקומתו הועירה, כי התביעה תעשה כל מאמץ להוכיח שדברי שורת המתנדבים כחונ לא נגד עמוס בן-גוריון, אלא נגד אביו. השבוע התברר, כי כספי אומנם לא יחסוך מאמץ לזה ת את עמוס בן-גוריון עם ראש הממשלה דוד בן-גוריון בפרשת משפט זה.

השבת, אורגנה פגישה ממושכת בין דוד בן-גוריון האב לבין עמוס בן-גוריון הבן, שהחלה בביתו של האב בתל-אביב והסתיימה בביתו של הבן ברמת-גן. בא רח פלא, עמדו מוכנים במקום מראש צלמי עיתונות. הם הנציחו את המאורע בעשרות פוזות, בתוך שני הבתים, וסיפקו את תצלומיהם בלחיית כרתות מתאימות לעיתונות. בשעה שכל המדינה רעשה סביב המשפט והמת בר בוקר קשה היה לראות בכך פירסום של מאורע משפחתי פנימי, חסר כחנות צדדיות.

ראש הממשלה שהיה רתק בזמן האחרון למיטתו, התפנה רק במקרים דחופים ביותר לטפל בענייני המדינה הנוצרים ובבעיות המדיניות של תביעת האוימ לנסיגה ממפרץ שלמה ורצועת עזה. למרת זאת, מצא לנכון לזרות חול בעיני אזרחי ישראל, שנדהמו למקרא הגלויים הנוראים, כבר בימיו הראשונים של המשפט הגדול, להעתר לבקשת מנגנון שורת המגויסים ולהקדיש שעה ארוכה לצלמים ולכתבים הקרואים, כולם עליונים מקור ידע ת מסת רי. עמוס ואביו החליפו זכרונות ועמס סיפר על השוטרים הנוקשים שהשתתפו בחיפושי הילדים האב-דים — התמוגג מנחת כתבו הזריו של ידיעות אחרונות.

היה זה מחזה עגום לראות את ראש ממשלת ישראל מניח את הפרסטיג'ה האישית שלו, על כף המאזניים של פרשה אשר בה הועלה אוסף השרצים המחריד, שהצטבר בארונות המשטר בכל שנת קיומו.

לל המשפט — לא הפריעה לקצינים אלה, להמשיך ולבלות בבית-המשפט את זמנם, על ידי משלם המיסים. בתמונה נראים (מימין לשמאל) חביב כנען, כתב הארץ, הודה גיא; רמ"ח מאר נוביק; רמ"ח יהודה פראג, שומר בתפקיד ורמ"ח יעקב נאש.

הקת"ם. רמ"ח מאיר נוביק, הקצין לתפ" קידים מיוחדים במטה הארצי, מקשר בין מנגנון החושך לבין מכיני המשפט.

מ'גו'יי'סים

לאזרחים, אלא בין המשטר לאזרחים
מן הרגע הראשון נדרש משלם המי-
סים לממן את מסע ההתגוננות זטר-
התקדים, של צמרת מושחתת שה-
קימה לצורך זה מטה אדיר מיוחד
שהחל בחיול שורת המגויסים

אזרות. המשפט התגוננות של זטר. כבר ביום שני לא היה כל לע יותר למטרה. היתה בין אזרח

בית המשפט דוחה את תביעת תמיך להביא את כל תיקי המשטרה

בן-גוריון לעמוס: אל תיסוג מדבר שהתחלת בו

ב"ה"ד דחה בקש לפתוח תיקי לא ניתן לנהל משג

בת הממשלה אבצט סיני

הסכמה לפיגור

אבות ובנים

צפון

הכרעות

האב והבן מצטלמים. אנשי מנגנון ההסברה של עמוס ושות' דאגו כבר בימים הראשונים של המשפט לקשור את שמו של עמוס בשמו של אביו, דוד בן-גוריון. לפי רמז מתאים, הופיעו צלמי השוננות ליד ביתו של עמוס, צילמו את ראש הממשלה כשהוא מחבק את נכדו, שעה שעמוס מחייך. היה זה סימן כי ראש הממשלה הטיל את מעמדו האישי על המאזניים.

רזול, הצהיר בשעתו בשבועה כי הקצין ירקוני עוזר בהכנות למשפט רק בשעות הפנאי שלו, שגור התגוננות אישית. מעין גירסה משטרית של שורת המתנדבים. אולם כאשר נראה ירקוני שהיא נושא, ודחקה בשעות העבודה, את מוחדות סטרייהוקים של כספי אל תוך בית-המשפט, הלץ סהר להודות בעדותו כי "ע.מ.מ. ירקני עוזר לי להכין את החומר למשפט זה. הוא תפקיד כעת, וממלא את הפונקציה המשפטית בין עורכי-הדין בתפקיד. הוא מקבל שכר."

אישיותו ותכונותיו של הקצין ירקוני שימשו נושא לאחת הפרשיות שהועלו ע"י כספי וסהר הקירה הראשית. בזמנו, האשים ירקוני את עורך הדין החיפאי צירניאק כי השתמש לרעה בתפקידו כפרקליט ועזר ללק חותיו, בני המיעוטים, לעקוף כביכול את החוק. ירקוני העיד על כך בשבועה והמ עצה המשפטית בפניה הרוב הענין קבעה כי ירקוני שיקר בשבועתו. למרות זאת לא פוטר ירקוני מתפקידו, לא הועמד לדין בפני שום סמכות שופטת פנימית או חיצונית. התגיבה היחידה מצידו של המפקח הכללי, העלתו בדרגה ובתפקיד של הקצין ירקוני שושבע לשקר.

★ ★ ★

האגף הובטח

ובשימורים נוסף שחוייל לשורת המגויסים היה רמ"ח יעקב נאש, ראש לשכת המפקח הכללי, ודובר המשטרה. תפקידו היה להבטיח אגף חשוב מאד במערך ההתגוננות של מורת המשטרה והמשטר: העתונות.

סודם כל, אורגנה לפני שבועים פגישה של עורכי העיתונים אשר אפשר לסמוך עליהם. בפגישה זאת נתבקשו העורכים, על ידי אישיות ציבורית מכובדת, ליצור את האחירה הנאיתה וליב כל הפרשה, לכשתחיל. הם גם נתבקשו לבחור מבין עובדיהם רק אנשים "מוכמכים וצנינים", לכיסוי ישיבות בית-המשפט. העורכים הבינו את הרמז הדק.

במערכת הארץ, למשל, נמטרה הפרשה לטיפולו של מרכז עבודת הכתבים ברוך בר. בר, פמוניסט הונגארי נלהב לשעבר, והאיש המבין לרוח מנגנון-החושך במערכת הארץ, הוא גם ידידו האישי של עמוס בן-גוריון. בשל ידידות זאת, היה זה הוא ששלח בשעתו את הכתב שבתו צבת לכתוב סידרת מאמרים חדי-צדדית, שתצדיק את עיסקותיו של עמוס בן-גוריון.

עתה הבין בר כי לאחר שטבת הודהה בצורה כה מוחלטת עם צד אחר, יהיה הוא האיש האידיאלי לכסות גם את המשפט. הוא הורה איפוא לשני כתבי הארץ, חביב כנען וזאב שיף, לכתוב מדי יום רשימות על הנעשה בבית-המשפט, ולמסרן לטיפולו של טבת, שיפרסמן בהתימתו האישיה. כנען, איש מקצוע חתיק וגאה ביושרו העיתונאי, סירב בכל תוקף לסידור זה. גם שיף